

Urrezko kizkurrak

Bazen behin, zuhaitz altu eta kolore guztietako lorez betetako baso magiko batean, Urrezko kizkurrak izeneko neskato bat bizi zen. Horrela deitzen zioten, eguzki izpiz egindako kizkur distiratsu eta urreztatuak zituelako. Goiz batean, basoan zehar paseatzen ari zela, inoiz ikusi ez zuen etxe oso eder bat ikusi zuen.

Urrezko kizkurrak oso jakin-min handikoa zen eta hurbiltzea erabaki zuen bertan nor bizi zen ikusteko. Ate aldera iritsi zenean, irekita zegoela ikusi zuen eta, asko pentsatu gabe, sartu zen.

—Kaixo? Norbait ba al dago? —galdetu zuen ahots gozoz, baina ez zuen erantzunik jaso.

Hiru hartzen etxea

Urrezko kizkurrak etxean sartu zen eta hiru ahi-plater ikusi zituen mahaian. Pixka bat gose zenez, probatzea erabaki zuen.

Lehenengo ahia dastatu eta oihu egin zuen:

—Ai! Ahi hau beroegia dago!

Ondoren, bigarren platera probatu eta esan zuen:

—Ai! Ahi hau hotzegi dago!

Azkenean, hirugarren platera dastatu eta irribarre egin zuen:

—Mmm! Ahi hau perfektua da! —eta dena jan zuen.

Jan ondoren, Urrezko kizkurrak hiru aulki ikusi zituen tximiniaren ondoan. Lehenengo aulkian eseri eta esan zuen:

—Ai! Aulki hau handiegia da!

Bigarren aulkia probatu eta oihu egin zuen:

—Ai! Aulki hau bigunegia da!

Azkenik, hirugarren aulkian eseri eta irribarre egin zuen:

—Aulki hau perfektua da! —baina eseri zenean, aulkia hautsi eta Urrezko kizkurrak lurrera erori zen.

Abentura honen ondoren nekatuta, eskailerak igo eta hiru ohe ikusi zituen. Lehenengo ohean etzan eta esan zuen:

—Ohe hau gogorregia da!

Bigarren ohea probatu eta oihu egin zuen:

—Ai! Ohe hau bigunegia da!

Azkenik, hirugarren ohean etzan eta irribarre egin zuen:

—Ohe hau perfektua da! —eta loak hartu zuen.

Hiru hartzak etxera itzuli dira

Bitartean, etxean bizi ziren hiru hartzak basoko paseotik itzuli ziren. Aita hartzak, handia eta indartsua zenak, ahots serioz esan zuen:

—Norbaitek dastatu du nire ahia!

Ama hartzak, gozoa eta jatorra zenak, gaineratu zuen:

—Norbaitek dastatu du nire ahia!

Hartz txikiak, txikia eta jostalari zenak, oihu egin zuen:

—Norbaitek jan du nire ahi guztia!

Orduan, hartzek beren aulkiak ikusi zituzten. Aita Hartzak esan zuen:

—Norbait nire aulkian eserita egon da!

Ama hartzak gaineratu zuen:

—Norbait nire aulkian eserita egon da!

Hartz txikiak begiak zabal-zabalik oihu egin zuen:

—Norbaitek hautsi dit aulkia!

Eskailerak igo zirenean, Aita Hartzak esan zuen:

—Norbait nire ohean etzanda egon da!

Amak Hartzak gaineratu zuen:

—Norbait nire ohean etzanda egon da!

Hartz txikiak Urrezko kizkurrak bere ohean lo ikusi zuen eta oihu egin zuen:

—Norbait lo dago nire ohean!

Presaka alde egitea

Hartz Txikiaren ahotsa entzutean, bat-batean esnatu zen Urrezko kizkurrak. Hiru hartzak berari begira ikustean, harrituta geratu zen eta ohetik salto egin zuen.

—Barkatu! Ez nizun molestatu nahi! —esan zuen aterantz korrika zihoala.

Hartzek basoan zehar korrika ikusi zuten, eta hartz aitak irribarre batekin esan zuen:

—Agian hurrengoan atea joko du sartu aurretik.

Hartz amak irribarre gozo batekin gaineratu zuen:

—Espero dut ikasgaia ikasi izana.

Eta hartz txikiak, aulkia hautsi bazuen ere, barrez esan zuen:

—Agian beste batean elkarrekin jolastu dezakegu!

Urrezko kizkurrak basoan zehar korrika egin zuen bere etxera iritsi arte, izandako abenturaz eta ikasitako lezioez pentsatzen.

Ordutik aurrera, beti gogoratzen zuen baimena eskatzea berea ez zen etxe batera sartu aurretik eta basoan abenturak izaten jarraitu zuen, baina besteekiko arreta eta errespetu handiagoarekin.